

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pati est Hominis Inevitabile Fatum

Neissen, Johann Adolph

Coloniæ Agrippinæ, 1721

Crux Manassis, 4. Reg. 21. delinquentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49134](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49134)

CRUX

Manassis 4. Reg. 21. delinquentis
ætatis.

MAnasses ab suæ duodecimo, quin-
quaginta quinque annorum Rex
in Jerusalem, solemniſſimè intrat in cru-
cigerorum agmen : expectabitis re-
gium, adoque magnificum proceden-
dis splendorem : caput diademate & au-
ro redimitum, humeros paludamento
radiante purpuratos, pollentem Scep-
tro manum, frontem, oculos, vultus,
non interiturum hominem, sed immor-
talem quendam Deastrum præferen-
tes. Fuerunt hæc, verum est, nativa Ma-
nassis insignia ; sed heu ! evanuerunt :
conglomerata illius scelera confusca-
runt hæc omnia ; sistunt Regem captivum,
non gloriosè, ut militem strenuum ad-
versâ acie interceptum, sed propudio-
sè, ut impietatis strategum malitio-
sissimum, nefariorum suorum crimi-
num poenas pendentem, capite nu-
dum, manus gerentem constrictas ;
pe-

pedes vinculis irretitos, succutientem humeros, ægrè trahentem lumbos, catenato ferro aggravatos. Res ita se habet.

Fecit Manasses malum coram Domino: *Peccata Manassis* Construxit aras Idolis, adoravit omnem militiam cœli, & coluit cunctum exercitum ejus: traduxit Filios suos per ignem: observabat somnia: sectabatur auguria, maleficis artibus inserviebat: habebat secum Magos & incantatores, multaque mala operatus est coram Domino, ut irritaret eum: insuper & sanguinem innoxium fudit multum nimis, donec impleretur Jerusalem usque ad os. Locutusque est Dominus ad eum, & ad populum illius, & attendere noluerunt.

Denique locutus est Dominus in manu servorum suorum Prophetarum, *Mina divina.* dicens: quia fecit Manasses Rex Judæ abominaciones istas pessimas, propterea hæc dicit Dominus Deus Israël; ecce ego inducam mala super Jerusalem & Judam: ut quicumque audierit, tinniant ambæ aures ejus. Delebo Jerusalem, sicut deleri solent tabulæ; delens

vertam, & ducam crebrius stylum meum super faciem ejus : dimittam reliquias hæreditatis meæ, & tradam eas in manus inimicorum ejus eruntque in vastitatem, & in rapinam cunctis adversariis suis, eò quod fecerunt malum coràm me & perseveraverunt irritantes me.

Peccator Compleverunt illud Isaïæ cap. 42.
surdaster. quis surdus, nisi ad quem nuntios meos misi ? noluerunt in viis ejus ambulare, & non audierunt legem ejus. Verè solus deus dici potest habere servos surdos, qui imperata ejus non audiant : Mundus habet suos, qui ad omnia ejusdem imperia, & oculos, & aures, & corda & pedes, semper prompta, cuncta, aperta, & attenta præbent. Ubi deus queritur de rebelli surditate suorum ; ibi mundus exultat & lætatur de obsequiosâ auscultatione famulorū suorum : omnes & singuli attentivi vivunt ad res suas plerasque, præterquam ad eas quæ deum & salutem concernunt : in his detrectamus audire veritatem & cernere lumen, quib⁹ dirigamur, abdunt sese complures, & recludunt in tenebras

bras cordium suorum, cogitationem-
que depravatarum malignitatem, & in-
telligere cavent ea quæ dei & salutis
suæ sunt: ne veritate perspectâ, cogantur
amplecti saniora. Non reperit insani-
am in suis tam enormem Mundus, ut
quis depressus in abstrusum lacum, res-
quat porrectam sibi manum ad extra-
hendum paratam: hanc verò vesaniam
fermè quotidie suffert in suis longani-
mis deus: inspirationibus internis, ver-
bo palàm prædicato, submissis monito-
ribus porrigit dexteram, à vitiis ad vir-
tutem, ab iniquitate ad justitiam, à per-
ditione ad salutem, gratiosè retractu-
ram. At detrectat cum Manasse pecca-
tor, donec tandem contempta nimi-
um divina bonitas justitiæ locum cedat
quæ provocet iras, pœnasque deposcat:
quemadmodum in Manasse factum
scriptura testatur. Idcirco ait, superin-
duxi eis Principes exercitûs Regis Af-
syrriorum, ceperuntque Manassen, &
vinctum catenis atq; compedibus dux-
erunt in Babylonem. Paucis hisce
plura, eaque grandia mala comprehen-
dun-

*Manasses
captivus*

duntur: Assyriorum insolens victoria, internecina Manassis clades; superbus istorum triumphus; hujus contumeliosus contemptus. Manasses suorum Dux, Imperator & Rex capitur: vinculis, catenis, manicis, compedibus illigatus, ut portentum iniquitatis abominandum, confluentibus gregatim plurimis hominum millibus, ducitur in Babilonem, quantâ Assyriorum gloriâ, tantâ sui suorumque despicientiâ. O Manasses! jam minimè Rex, propudium Regum, Assyriæ mancipium, populi ludibrium, quid agis? cur reluctaris Domino? locutus fuerat Dominus ad te, & attendere noluisti: perseverasti irritans eum: ideo tradidit te in manus inimicorum tuorum, quò nunc Manasses? ad quem confugies?

*Manasses
pœnitens.*

Postquam coangustiatus est, oravit Dominum Deum suum, & egit pœnitentiam valdè coràm Deo; deprecatusque est eum, & obsecravit in hæc verba: Domine Deus omnipotens Patrum nostrorum, Abraham, Isaac & Jacob, & seminis eorum justi: qui fecisti cœlum & terram, cum omni ornatu eorum;

qu;

qui signasti mare verbo præcepti tui :
qui conclusisti abyssum, & signasti ter-
ribili & laudabili nomini tuo, quod om-
nes pavent, & tremunt à vultu virtutis
tuæ; & insustentabilis ira super pecca-
tores comminationis tuæ: immensa
verò & investigabilis misericordia pro-
missionis tuæ, quoniam tu es Dominus
Deus altissimus super omnem terram,
longanimis & multum misericors, &
pœnitens super malitiam hominum. Tu
autem Domine secundum bonitatem
tuam promisisti pœnitentiam remissi-
onis peccatorum: & tu Deus justorum
non posuisti pœnitentiam justis, Abra-
ham, Isaac & Jacob, his, qui tibi non
peccaverunt. Quoniam peccavi super
numerum arenæ maris; multiplicatæ
sunt iniquitates meæ, incurvatus sum
multo vinculo ferri, & non est respira-
tio mihi; excitavi iracundiam tuam, &
malum coram de feci; statuens abomi-
nationes ut multiplicans offensiones; &
nunc flecto genua cordis mei, precans
à te bonitatem Domino. Peccavi Do-
mine, peccavi & iniquitatem meam
agnosco: peto roganste Domine, re-
mitte

mirte mihi ne simul perdas me cum iniquitaribus meis, neque in æternum reserves mala mihi: quia indignum salvas me, secundum magnam misericordiam tuam: & laudabo te semper omnibus diebus vitæ meæ: quoniam te laudat monis virtus cœlorum, & tibi est gloria in secula seculorum, amen. Et exaudivit deus orationem ejus reduxitque eum Jerusalem in regnum suum, & cognovit Manasses, quod dominus ipse est Deus. Instauravit altare domini, & immolavit super illud victimas, & pacifica, & laudem. Præcepitque judæ, ut servirent domino deo Israel.

C R U X

Nabuchodonosoris dan. 4. Superbientis

Nabuchodonosor Rex Babylonis, inquietus in domo sua & florens in palatio suo, in aula Babylonis deambulabat, ajebatque: Nonne hæc est Babylon Civitas magna, quam ego ædificavi in domum regni, in robore fortitudinis meæ, & in gloria decoris mei? sciat omnis gens quoniam Nabuchodonosor